

1. INTRODUCCIÓ

1.1 Sostenibilitat

La creixent preocupació per la degradació del medi ambient, ha portat com a resultat, el reconeixement universal de que hi ha un estreta relació entre els recursos naturals i el desenvolupament sostenible, i com a resultat, amb el benestar socioeconòmic de la població.

La paraula “sostenibilitat”, de forma aïllada, no té gaire sentit, si no es relaciona amb un esforç determinat o amb l’ús d’un recurs específic. Aquest terme adquireix un major significat si es vincula amb els objectius concrets, com ara: desenvolupament humà, societat sostenible, programes sostenibles, desenvolupament regional sostenible, etc.

Els aspectes més rellevants del desenvolupament sostenible són:

- a) l’ús dels recursos naturals de manera rentable per poder garantir la biodiversitat dels ecosistemes i les espècies.
- b) l’ús econòmic òptim dels beneficis.
- c) la distribució equitativa dels beneficis econòmics.
- d) la ràpida transformació de la base econòmica.
- e) la millora de la qualitat de vida.

Tenint en compte en que es basa el desenvolupament sostenible, podem definir la sostenibilitat com:

“ Existència de condicions econòmiques, ecològiques, socials i polítiques, que permeten els seu funcionament d’una forma harmònica amb el temps i l’espai.”

Dintre del temps aquesta harmonia, s’ha de donar entre aquesta generació i les futures. En quant a l’espai, s’ha de donar entre els diferents sectors socials, així com entre la població amb el seu ambient.

Amb aquesta definició, queda clar, que la sostenibilitat ha d’englobar tant aspectes naturals com socials; i que ha de se global, regional, local i individual.

Existeixen unes condicions bàsiques per aquesta “sostenibilitat”, ja que per orientar-se en el procés de sostenibilitat, una societat ha de buscar:

En l'àmbit ecològic:

- Mantenir la diversitat d'ecosistemes, la diversitat d'espècies i la diversitat genètica.
- Mantenir la permanència i l'equilibri dinàmic dels ecosistemes.
- Garantir el funcionament adequat dels cicles ecològics.
- Adaptar-se al ritme de la naturalesa.
- Reaccionar adequadament a les característiques essencials de la natura.
- Regir-se pel criteri de mínima pertorbació de la natura.
- Mantenir nivells òptims d'austeritat.
- Mantenir nivells adequats de qualitat i disponibilitat de béns com l'aire, aigua, sol, clima i energia.

En l'àmbit econòmic:

- Generar riquesa en forma i quantitats adequades.
- Redistribuir la riquesa.
- Fomentar un intercanvi equitatiu de recursos entre els diferents sectors socials.
- Fer un ús eficient dels recursos.
- Aprofitar eficientment els serveis ambientals.
- Reduir la dependència de recursos no renovables.
- Descentralitzar i diversificar la capacitat productiva.
- Enfortir l'activitat econòmica equilibrada (producció i consum), a nivell local i regional.
- Lluitar per la reducció d'intercanvis econòmics internacionals.

En l'àmbit social:

- Exercir l'exercici responsable de la llibertat humana.
- Adoptar valors que generin comportaments harmònics amb la natura i entre els éssers humans.
- Mantenir un adequat nivell de vida a la població.
- Mantenir nivells de satisfacció d'educació i capacitació.
- Garantir una situació d'equitat entre l'home i la dona.

- Facilitar la creació i diversitat cultural.
- Promoure solidaritat entre persones i comunitats.
- Garantir espais laborals dignes i estables.
- Facilitar la inserció i reinserció laboral als sectors discapacitats.
- Combatre els processos d'empobriment.
- Facilitar la participació de nens, nenes i joves feines i beneficis socials.
- Estabilitzar els nivells de població.
- Potenciar l'organització de la societat civil i la participació ciutadana.
- Promoure el desenvolupament de poders locals.

En l'àmbit polític:

- Desenvolupar estructures democràtiques en les comunitats i regions.
- Reduir la dependència de municipis, països i regions.
- Redistribuir el poder econòmic i polític.
- Descentralitzar la presa de decisions.
- Fomentar relacions de solidaritat entre comunitats i regions.
- Buscar la desaparició de la cultura militarista.
- Establir un marc jurídic que garanteixi el respecte a les persones i el medi ambient.
- Adoptar i respectar les convencions internacionals.
- Realitzar plans municipals i nacionals integrals.

A nivell tecnològic i científic:

- Reduir al mínim les distàncies entre la localització i el processament o ús dels recursos, així com entre la generació i el processament dels residus.
- Buscar localment la satisfacció de les necessitats.
- Reduir les necessitats del transport i promoure medis de transport no contaminant.
- Fer més ecològic i social, la ciència i la tecnologia.
- Difondre ampliament el coneixement.
- Promoure la utilització de fonts renovables d'energia.
- Descoratjar l'ús de tecnologia perillosa.
- Promoure tecnologies que sigui apropiable per sector de pocs recursos econòmics.
- Incrementar el flux d'informació.

1.2 Indicadors de sostenibilitat

El nou paradigma de la sostenibilitat necessita la definició d'uns paràmetres claus per orientar la seva implantació, tant a nivell internacional com a nivell local.

L'ús d'indicadors, va sorgir amb l'objectiu d'analitzar operativament el medi ambient; així com el grau de sostenibilitat dels assentaments i el seu entorn, i poder ser la resposta d'algunes preguntes de caire casi teleològic:

- quin és l'estat actual de relació entre l'home (assentament) i el medi?
- quina és la situació final fins a la que s'ha d'evolucionar per poder considerar-se sostenible?
- com arribar a aquesta situació?

Per tant, els indicadors de sostenibilitat, no són res més, que eines que ens informen de la sostenibilitat d'un sistema al llarg del temps.

Normalment, segons l'àrea d'estudi (ciutat, comarca, etc.); i de les característiques de la zona en qüestió, es seleccionen uns indicadors o uns altres per mesurar la sostenibilitat.

S'intenta que els indicadors escollits siguin:

- Fàcils de mesurar (tot i que no sempre és possible).
- Es pugin comparar al llarg del temps.
- Que ofereixin informació que es pugui relacionar amb la sostenibilitat del sistema.
- Puguin relacionar-se amb altres indicadors.

Una vegada definits els indicadors, i a mode d'exemple; indicar que a la ciutat de Barcelona, s'ha desenvolupat un projecte, portat a terme pel Fòrum Cívic Barcelona Sostenible, on s'intenta descriure la sostenibilitat de la ciutat a partir de 65 indicadors.

Aquests s'agrupen en 10 principis, i dintre de cada principi, trobem el nº d'indicadors que engloba, explicat detalladament en què es basen. Com que aquest no és el nostre cas, només anomenarem els 10 principis, per veure que analitzen.

1. Els recursos s'han d'utilitzar de manera eficient, sense superar el ritme de renovació dels recursos renovable, substituint progressivament les no renovables.

Nº d'indicadors: 11

2. El funcionament de la ciutat no ha de posar en perill la salut de les persones ni superar la capacitat de càrrega del medi ambient. *Nº d'indicadors: 7*

3. La biodiversitat ha de ser valorada i protegida. *Nº d'indicadors: 3*

4. Es fomenta l'establiment d'una aliança global amb altres ciutats i pobles, per preservar els sistemes naturals comuns a la terra, com la regulació climàtica i la capa d'ozó, i per eliminar la pobresa. *Nº d'indicadors: 6*

5. Tots hem de tenir accés als béns i serveis bàsics d'habitatge, salut, educació i seguretat. *Nº d'indicadors: 16*

6. La ciutat ha de preservar la mescla de funcions, fomentant la proximitat i la vida de barri per que l'accés als serveis urbans no es faci a expenses del medi ambient.

Nº d'indicadors: 13

7. El treball social i el temps lliure han de disfrutar-se equitativament entre totes les persones, homes i dones. *Nº d'indicadors: 2*

8. La equitat en les formes de vida dels ciutadans i ciutadanes s'ha d'incrementar.

Nº d'indicadors: 3

9. Tots hem de tenir accés a un treball remunerat, amb un salari digne i una contractació estable. *Nº d'indicadors: 2*

10. L'economia ha de ser diversificada, i la dependència de l'exterior s'ha de reduir. Sempre que sigui possible, les necessitats s'han de satisfer preferentment amb recursos locals. *Nº d'indicadors: 2*

Ja que estem parlant d'un projecte que es va fer a una ciutat, és important introduir també que és "**L'Agenda Local 21**". És l'instrument bàsic per tota comunitat local que vulgui orientar la seva evolució futura cap als principis generals que dimanen del concepte de sostenibilitat. El grau d'èxit d'aquest procés ve donat per la mesura de sostenibilitat local i és en aquest punt on els indicadors ambientals urbans, ecològics o de sostenibilitat juguen un paper important.

1.3 Petjada Ecològica

La realitat és que els habitants del planeta consumim més del que aquest amb els seus recursos és capaç de produir i reproduir. L'erosió i la contaminació constants i el creixent consum estan esgotant les capacitats d'absorció i de regeneració del ecosistema.

El càlcul de la Petjada Ecològica, és un instrument, no només ja aplicat i utilitzar per planificació territorial i per solucionar els problemes de sobreconsum, sinó que a més a més, és requerit i vàlid com indicador biofísic per generar un nivell de consciència real, i a la vegada, per estimular respostes que contemplin l'enorme crisi que es genera quan es viu fora dels límits que estableixen els ecosistemes. Límits, que són l'única manera de fer sostenible la nostra vida i la de les generacions futures.

Així doncs, com a definició, tindríem:

La **Petjada Ecològica** és un indicador ambiental de caràcter integrador de l'impacte que exerceix una certa comunitat humana, ja sigui país, regió o ciutat, sobre el seu entorn, considerant tant els recursos necessaris com els residus generats pel manteniment del model de producció i consum de la comunitat. És a dir, a major consum de materials i energia, més gran serà la Petjada Ecològica.

La Petjada Ecològica, s'expressa com la superfície necessària per produir els recursos consumits per un ciutadà mig d'una determinada comunitat, així com la necessària per absorbir els residus que genera, independentment de la localització d'aquestes àrees.

Aquest indicador, va ser definit segons els propis autors (William Rees i Mathis Wackernagel) com:

“ L'àrea de territori ecològicament productiu (cultius, pastures, boscos o ecosistema aquàtic), necessària per produir els recursos utilitzats i per assimilar els residus produïts per una població definida com un nivell de vida específic indefinidament, on sigui que es trobi aquesta àrea.”

La filosofia del càlcul de la Petjada Ecològica té en compte els següents aspectes:

- Per produir qualsevol producte, independentment del tipus de tecnologia utilitzada, necessitem un flux de materials i energia produïts en darrera instància per sistemes ecològics.
- Necessitem sistemes ecològics per reabsorbir els residus generats durant el procés de producció i l'ús dels productes finals.
- Ocupem espai amb infraestructures, habitatges, etc.; reduint així les superfícies d'ecosistemes productius.

Una vegada estimat el valor de la Petjada Ecològica, també es calcula la **Capacitat de Càrrega** com: “les taxes màximes d'utilització de recursos i generació de residus que poden sostenir-se indefinidament sense deteriorar progressivament la productivitat i la integritat dels ecosistemes siguin on siguin”.

La comparació entre els valors de Petjada Ecològica i Capacitat de Càrrega permet conèixer el nivell d'autosuficiència de l'àmbit d'estudi. Tal i com s'indica a la Taula 1, si el valor de la Petjada Ecològica està per sobre de la Capacitat de Càrrega, la regió presenta dèficit ecològic. Si contràriament, la Capacitat de Càrrega és igual o major a la Petjada Ecològica, la regió és autosuficient, sempre tenint en consideració les limitacions de l'indicador.

PETJADA ECOLÒGICA	$>$	CAPACITAT DE CÀRREGA	La regió presenta un dèficit ecològic
PETJADA ECOLÒGICA	\leq	CAPACITAT DE CÀRREGA	La regió és autosuficient

Taula 1: Comparació entre la Petjada Ecològica i la Capacitat de Càrrega.

Per tant, el dèficit ecològic ens indica que una regió no es autosuficient, ja que consumeix més recursos dels que disposa. Aquest fet ens indica que la comunitat s'està

apropiant de superfícies fóra del seu territori, o bé, està hipotecant i fent ús de superfícies de les futures generacions.

Dins del marc de la sostenibilitat, l'objectiu final d'una societat hauria de ser el de disposar d'una Petjada Ecològica que no sobrepassi la seva Capacitat de Càrrega, i per tant, que el dèficit ecològic fos zero.

Malgrat que la Petjada Ecològica és un indicador que pot subestimar l'impacte real de l'activitat humana sobre l'entorn i que existeixen encara importants limitacions en relació a la seva aplicació metodològica (aquest aspecte es veurà en propers temes) i sobre la informació disponible, s'han de destacar les oportunitats que planteja en relació a l'estratègia de la sostenibilitat. S'han de destacar entre les seves principals potencialitats:

- Agregació i simplificació; agrupa en un sol número la intensitat de l'impacte que una determinada comunitat humana exerceix sobre els ecosistemes, tant pel consum de recursos com per la generació de residus.
- Visualització de la dependència ecològica; el progressiu procés de concentració de la població en sistemes urbans i la globalització dels fluxos de materials i energia dificulta de forma creixent la vinculació per part de la població del consum de béns i energia amb l'impacte que tenen sobre el medi. La Petjada Ecològica permet definir i visualitzar la dependència de les societats humanes respecte del funcionament dels ecosistemes del planeta a partir de superfícies apropiades per satisfer un determinat nivell de consum. Permet així establir l'àrea real productiva de la que s'està apropiant ecològicament una determinada comunitat humana, independentment de que es trobi més enllà del seu territori, distingint així mateix entre les diferents funcions ecològiques que exerceixen els ecosistemes.
- Visualització de la desigualtat social; la possibilitat de realitzar el càlcul per diferents comunitats o sectors de una mateixa societat amb estils de vida diferents permet la visualització de la desigualtat en la apropiació dels ecosistemes del planeta.
- Monitorització del consum de recursos; tot i les seves limitacions la Petjada Ecològica permet fer un seguiment de l'impacte d'una comunitat associat al consum de recursos, mitjançant l'actualització de l'indicador al llarg dels anys.

2. ÀMBIT DE L'ESTUDI

2.1 Pla de Bages

El Bages és una comarca de Catalunya, que es troba al bell mig de la Depressió Central Catalana (1.295 km²).

Limita al N amb el Berguedà, a l'E amb Osona i el Vallès Oriental, al SE amb el Vallès Occidental, al S amb el Baix Llobregat, al SW i W amb l'Anoia i al NW amb el Solsonès, tal i com es pot apreciar a la Figura 1.

El Bages és la vuitena comarca més poblada de Catalunya (amb 35 municipis), i aquest fet s'ha mantingut estable durant un quart de segle, essent el creixement de la població entre 1975 i 1999 un 3%. En l'últim bienni, s'ha produït, però, un canvi de tendència i la població ha crescut de forma més notable en els darrers dos anys, 4,26%.

Des de fa dècades el Bages, registra una migració interna de les zones rurals cap a les urbanes.

Cal remarcar, però, que el nostre àmbit d'estudi no és la comarca del Bages, sinó l'àrea funcional conformada per Manresa i els seu entorn, que bàsicament ocupa l'àmbit geogràfic del Pla de Bages; la important planura que delimiten els municipis de Santpedor i Sallent al nord; Artés, Navarcles i St. Fruitós de Bages a l'est; Manresa i St. Salvador de Guardiola; al sud i St. Joan de Vilatorrada i Callús a l'oest.

Des de el Pla de Bages, la visió que s'obté és la d'un territori força planer, amb alguna ondulació i petits turons, envoltat d'un cercle de serres i costes. El pla format per l'acció erosionada de l'aigua sobre els materials eocènics és com un fons de cassola encerclat per les terres perifèriques de l'alt Bages, en què la ciutat de Manresa és el fons, ja que davalla encara uns cinquanta metres per sota del nivell del pla, que es troba a uns 300m d'altitud de mitjana.

A la Taula 2, trobem dades d'altituds i altres paràmetres dels diferents municipis, les dades són referents a l'any 2001.

Com hem esmentat anteriorment, tots els municipis que conformen el nostre àmbit d'estudi (9 municipis), tenen altituds molt semblants, i només hi ha una diferència d'uns 150m entre la més elevada i la menys elevada, així doncs, totes elles formen una conca plana; que és l'anomenat Pla de Bages.

<u>Municipis</u>	<u>Superfície</u> (km ²)	<u>Altitud</u> (m)	<u>Població</u> (hab)	<u>Densitat de Població</u> (hab/km ²)
Artés	17,8	223	4.520	253,6
Callús	12,5	260	1.338	107,0
Manresa	41,7	238	63.981	1.535,8
Navarces	5,5	269	5.350	967,4
Sallent	65,3	275	7.004	107,3
Santpedor	16,6	320	5.492	330,8
St. Fruitós de Bages	22,2	246	5.936	267,4
St. Joan de Vilatorrada	16,4	277	9.336	568,6
St. Salv. de Guardiola	37,2	374	2.156	58,0

Font: Elaboració pròpia

El màxim aprofitament agrícola dels municipis es fa a la zona central de la comarca, a les terres del Pla de Bages.

Dintre dels municipis que integren aquest pla, els de més superfície de regadiu són: Manresa, Sallent i Artés.

Les produccions més importants són, els cereals, especialment l'ordi, seguits dels farratges, del raïm i a força distància les patates i les hortalisses.

Les principals produccions ramaderes són el porcí, el boví, aviram i oví. L'especialització ramadera de bona part de les explotacions agràries de la comarca implica que l'agricultura estigui supeditada a la primera activitat i que les altes i baixes dels preus dels mercats comportin pèrdues i guanys a tota l'explotació. Els municipis on el pes de la ramaderia és més fort són Artés, Manresa i Sallent.

En quant a la dinàmica dels diferents sectors empresarials, podem dir, que la indústria metal·lúrgica, va mantenir l'any 2001 un bon nivell d'activitat; aquest fet a suposat continuar el camí de millora de la productivitat i competitivitat.

Respecte de la indústria tèxtil, esmentar que la base industrial és la filatura i la teixidura del procés cotoner, cal destacar altres especialitats característiques del tèxtil de la

comarca, com la cinteria, preferentment localitzada a Manresa i la fabricació d'articles teixits per a ús higienicosanitari.

Així doncs, les xifres de producció i ocupació a l'any 2001, es van mantenir. Les importacions han passat de representar l'any 1998 el 36,1% de la demanda interior, al 45,9% l'any 2001.

L'activitat del sector de la construcció va experimentar l'any 2001 una lleugera desacceleració. Així l'any 2001 es van iniciar, en el conjunt del Bages, un total de 1.519 habitatges, amb una reducció del 26% respecte dels iniciats l'any precedent, reducció que suposa el doble de l'experimentada pel conjunt de Catalunya.

2.2 Infraestructures de transport

Les infraestructures constitueixen, sense dubte, un element d'importància cabdal de cara al desenvolupament. Però al mateix temps que el possibilita, també el limita. Un determinat nivell d'infraestructures permet arribar a un determinat nivell de desenvolupament. Però serà molt difícil superar aquest nivell assolit sense incrementar-les. El perquè d'aquest caràcter limitatiu i expansionista alhora s'ha de buscar en la pròpia definició d'infraestructura:

“La infraestructura se define como aquella parte del capital global de las economías regionales i nacionales que debido a su carácter público, normalmente no es suministrada por el mercado, o que éste sólo suministra de manera insuficiente, por lo que su provisión queda fundamentalmente confiada a las decisiones políticas.”

En conseqüència les infraestructures esdevenen un instrument de política regional directe per aconseguir un més gran desenvolupament. Al mateix temps però, la seva inadequació a les necessitats reals futures, són un element pertorbador i limitant del creixement regional.

Així doncs, les infraestructures viàries més importants del Bages són l'Eix del Llobregat i l'Eix Transversal, que travessen la comarca perpendicularment i que han permès millorar tant les connexions internes com les comunicacions amb la resta de Catalunya (veure Mapa).

L'Eix del Llobregat (C-16), tal com hem esmentat anteriorment travessa el Bages de N a S, passant per Manresa i comunicant Barcelona amb l'Eix Pirinenc.

La C-16, és un eix molt important per la vertebració del territori i per l'obertura de noves connexions amb França.

L'Eix Transversal C-25, travessa la comarca d'E a W, passant per Manresa i comunica directament Lleida i Girona a través de la Depressió Central, sense necessitat de passar per Barcelona.

L'única carretera nacional del Bages és la N-14, que travessa part de la comarca. Connecta, per un cap, el municipi de Rajadell amb Calaf (Anoia) i per l'altre, Manresa i Sant Fruitós de Bages amb Calders i Moià. L'Eix Transversal, però, fa que sigui menys transitada, principalment entre Manresa i Vic.

Les carreteres comarcals tenen com a centre Manresa i enllacen la majoria de les poblacions del Bages amb les principals vies de comunicació.

Per exemple; tenim la C-37 que uneix el Bages amb l'Anoia. Era una carretera amb molts revolts i necessitava millores, que s'estan intentant materialitzant. Enllaça Manresa amb Igualada, passant per Sant Salvador de Guardiola i Odena (Anoia).

Les principals línies ferroviàries, ja les hem comentat abans, són RENFE i Ferrocarrils Catalans.

Les comunicacions intracomarcals amb autobús no són bones, especialment a les àrees més perifèriques. Els serveis estan centralitzats a Manresa, des d'on surten les principals línies que connecten amb la resta de municipis del Bages, amb Barcelona i amb altres comarques.

Cal dir, que el transport públic de passatgers, s'ha anat reduint en els últims anys, i la tendència és a anar a una major reducció; degut a aquest fet, hi ha hagut un augment de transport privat (turismes, motocicletes) i viceversa.

Queda clar, per tant, que l'augment de la mobilitat personal és considerat com un component fonamental de progrés i una condició bàsica per a la millora de la qualitat de vida. Per aquest motiu el transport va agafant una importància creixent en la nostra societat; i no es pensa gaire en la contaminació medioambiental que aquest fet pot comportar; posteriorment estudiarem com repercuteix la mobilitat amb el concepte de Petjada Ecològica.

2.3 Característiques econòmiques dels municipis del Pla de Bages

Bàsicament les característiques d'aquests municipis seran semblants ja que tots es troben dins de la mateixa àrea d'acció.

ARTÉS

El municipi d'Artés està situat a l'extrem oriental de la zona plana del Bages, en la conca de la riera Gavarresa i del seu afluent, la riera de Malrubí.

Malgrat l'elevada taxa d'atur que té Artés, actualment l'activitat fonamental és la indústria. L'any 1973 es va inaugurar el polígon industrial Santa Maria d'Artés i l'any 1991 es va fer una important ampliació del mateix.

Artés és molt conegut per la seva producció de vins i caves. L'any 1996, juntament amb altres poblacions dels voltants, Artés va aconseguir la denominació d'origen Pla de Bages pels seus vins.

A la Taula 3, es pot veure l'evolució de la població que ha tingut el municipi en els darrers anys.

1900	1960	1981	1991	1996	2001
2.093	3.164	4.107	4.086	4.308	4.520

Taula 3. Evolució de la població. Font pròpia

El creixement de la població en els darrers 5 anys ha sigut d'un 4,9%.

Altres dades que poden ser d'interès, són aquelles referides al treball i la renda dels habitants del municipi.

Treball i Renda					
Indicador	Any	Municipi	Comarca	Província	Catalunya
Taxa de població activa masculina	Pob. activa: 1996 Població: 2000	75,7% (1.112)	75,6% (39.059)	75,9% (1.249.912)	
Taxa de població activa femenina	Pob. activa: 1996 Població: 2000	54,9% (777)	52,6% (26.647)	51,3% (847.305)	
Taxa d'ocupació masculina	Pob. ocupada: 1996 Població: 2000	69,1% (1.018)	66,1% (34.146)	63% (1.036.992)	
Taxa d'ocupació femenina	Pob. ocupada: 1996 Població: 2000	41,8% (595)	39,3% (19.917)	37,1% (611.788)	
Taxa d'atur registrat	Atur: ca1c Pob. activa: ca2c	-	-	0% (0)	19,39% (1999)
Percentatge de dones no actives treballant a la llar	Dones a la llar: 1996 Població: 2000	17,5% (248)	22,6% (11.432)	27,6% (455.290)	28,83% (1999)
Població de 50 a 64 anys pensionista, jubilada i aturada	Població 50 a 64: 1996 Habitants total: 2000	52,8% (328)	44,3% (11.125)	30,7% (249.858)	
RFD per habitant (Euros)	2000	11.404,68	11.516,76	11.473,68	

Font: Diputació de Barcelona

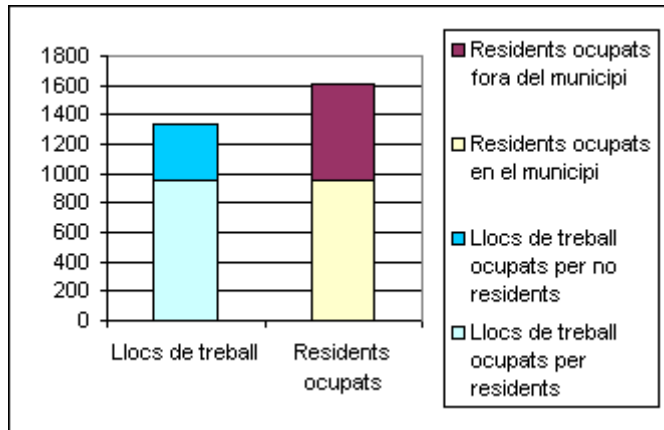
Com es pot veure més de la meitat de la població masculina està activa, mentre que aquest percentatge és aproximadament un 20% inferior en quant a la població femenina.

Com que posteriorment estudiarem la Petjada Ecològica deguda a la mobilitat, de tots els municipis que formen part del Pla de Bages; a continuació és poden observar els vehicles que hi ha a Artés, tant a l'any 1991 com 1996.

Any	Turismes	Motos	Camions i Furgonetes	Autobusos i Altres	Total
1991	1.544	161	359	37	2.101
1996	1.815	190	443	55	2.503

Font: Elaboració pròpia

Per acabar, només comentar que la taxa d'autocontenció és d'un 71%, aquesta taxa té en compte, les persones que treballen al municipi o fóra d'ell, i d'altra banda les persones que vénen d'altres municipis per treballar en Artés. Amb la següent figura el concepte queda més clar:

Font: Diputació de Barcelona

CALLÚS

És un municipi petit situat als dos costats del Cardener. La població moderna va créixer a l'esquerra del riu, seguint el ritme de la industrialització tèxtil, al llarg de la carretera de Manresa a Solsona, que avui ja no passa pel nucli urbà.

A la Taula 4, es pot veure l'evolució que ha tingut la població del municipi.

1900	1960	1981	1991	1996	2001
783	1.644	1.527	1.396	1.345	1.338

Taula 4. Evolució de la població. Font pròpia

En aquest cas, veiem que la població ha anat disminuint progressivament, un 0,5% en els darrers 5 anys, exceptuant l'any 1960 on hi ha haver un augment de població, això podria ser degut a que en aquella època la indústria tèxtil estava en alça.

Les dades corresponents al treball i la renda del municipi són:

Treball i Renda					
Indicador	Any	Municipi	Comarca	Província	Catalunya
Taxa de població activa masculina	Pob. activa: 1996 Població: 2000	77,3% (334)	75,6% (39.059)	75,9% (1.249.912)	
Taxa de població activa femenina	Pob. activa: 1996 Població: 2000	51,5% (218)	52,6% (26.647)	51,3% (847.305)	
Taxa d'ocupació masculina	Pob. ocupada: 1996 Població: 2000	69,7% (302)	66,1% (34.146)	63% (1.036.992)	
Taxa d'ocupació femenina	Pob. ocupada: 1996 Població: 2000	42,5% (180)	39,3% (19.917)	37,1% (611.788)	
Taxa d'atur registrat	Atur: ca1c Pob. activa: ca2c	-	-	0% (0)	19,39% (1999)
Percentatge de dones no actives treballant a la llar	Dones a la llar: 1996 Població: 2000	27,4% (116)	22,6% (11.432)	27,6% (455.290)	28,83% (1999)
Població de 50 a 64 anys pensionista, jubilada i aturada	Població 50 a 64: 1996 Habitants total: 2000	43% (96)	44,3% (11.125)	30,7% (249.858)	
RFD per habitant (Euros)	2000	11.617,18	11.516,76	11.473,68	

Font: Diputació de Barcelona

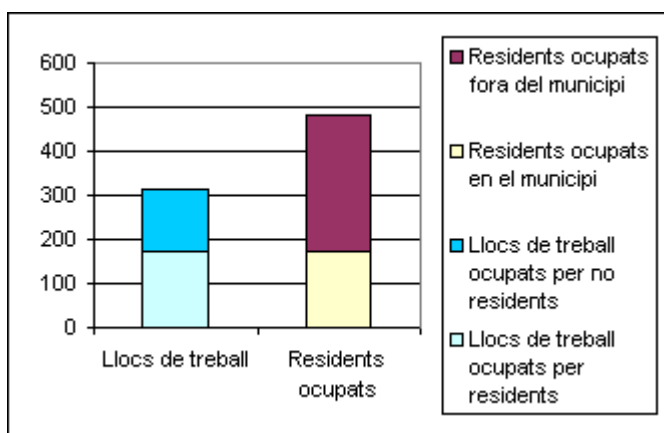
Tenim un cas semblant a l'anterior, on hi ha un % més elevat de població masculina activa que no pas femenina; un 77,3% i un 51,5%, respectivament.

La relació de vehicles per aquest municipi durant els anys 1991 i 1996 ha sigut la següent:

Any	Turismes	Motos	Camions i Furgonetes	Autobusos i Altres	Total
1991	571	54	114	14	753
1996	609	57	136	20	822

Font: Elaboració pròpia

En quant a la taxa d'autocontenció és d'un 55,45%, a la figura següent, és pot veure que hi ha un gran nombre de persones que treballen fóra del propi municipi, i que el llocs de treball ocupats per no residents és un xifra petita, o sigui, la població més aviat marxa del municipi per trobar feina.

Font: Diputació de Barcelona

MANRESA

La ciutat de Manresa, es troba situada pràcticament al centre de Catalunya, nus importantíssim de comunicacions entre la muntanya i el mar, entre les planes interiors de l'Urgell i la Segarra i les comarques orientals del país, ha jugat sempre al llarg de la història un paper destacat en l'organització de la Catalunya central. Capital indiscutible de la comarca del Bages, ha estat el nucli impulsor de la vida comarcal, en la indústria, el comerç, els serveis, l'esport i la cultura.

Manresa és una ciutat vital, amb nombroses institucions, centres d'ensenyament, entitats culturals i esportives. Des del punt de vista econòmic la ciutat s'ha diversificat, a causa de la pèrdua de pes del sector tèxtil. Els serveis han crescut de forma molt notable, així com el paper distribuïdor de Manresa en tota l'àrea de la Catalunya Central, que s'ha vist potenciat pel desenvolupament de les noves comunicacions: autopista, Eix del Llobregat i Eix Transversal.

A la Taula 5, es pot veure l'evolució de la població a la ciutat de Manresa.

1900	1960	1981	1991	1996	2001
23.252	52.216	67.007	66.320	64.385	63.981

Taula 5. Evolució de la població. Font pròpia

En aquest cas, s'aprecia un augment de la població fins l'any 1981, en que es va arribar a un màxim, i a partir d'aquest moment, la població ha anat disminuint, en els darrers 5 anys, aquesta disminució ha representat un 0,6%.

Les dades corresponents al treball i la renda dels seus habitants és:

Treball i Renda					
Indicador	Any	Municipi	Comarca	Província	Catalunya
Taxa de població activa masculina	Pob. activa: 1996 Població: 2000	78,4% (16.370)	75,6% (39.059)	75,9% (1.249.912)	
Taxa de població activa femenina	Pob. activa: 1996 Població: 2000	55,6% (11.692)	52,6% (26.647)	51,3% (847.305)	
Taxa d'ocupació masculina	Pob. ocupada: 1996 Població: 2000	68,2% (14.307)	66,1% (34.146)	63% (1.036.992)	
Taxa d'ocupació femenina	Pob. ocupada: 1996 Població: 2000	42% (8.903)	39,3% (19.917)	37,1% (611.788)	
Taxa d'atur registrat	Atur: ca1c Pob. activa: ca2c	-	-	0% (0)	19,39% (1999)
Percentatge de dones no actives treballant a la llar	Dones a la llar: 1996 Població: 2000	23,1% (4.872)	22,6% (11.432)	27,6% (455.290)	28,83% (1999)
Població de 50 a 64 anys pensionista, jubilada i aturada	Població 50 a 64: 1996 Habitants total: 2000	40,6% (4.274)	44,3% (11.125)	30,7% (249.858)	
RFD per habitant (Euros)	2000	11.819,99	11.516,76	11.473,68	

Font: Diputació de Barcelona

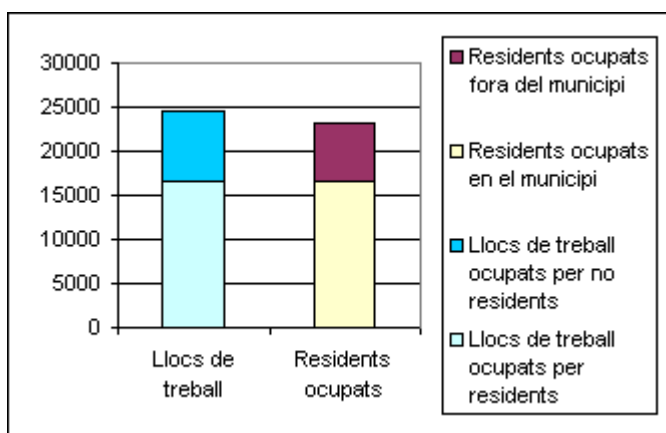
Es torna a repetir la situació anterior, en aquest cas també tenim un % major de població masculina activa, enfront al % de la població femenina activa; la diferència és d'un 23%.

En aquest cas els vehicles que trobem al municipi es reparteixen de la següent manera:

Any	Turismes	Motos	Camions i Furgonetes	Autobusos i Altres	Total
1991	25.019	3.236	5.112	580	33.947
1996	26.992	3.393	6.443	755	37.583

Font: Elaboració pròpia

Respecte de la taxa d'autocontenció, aquesta és de 67,13%, per tant, ens indica que bona part dels residents a la ciutat, també hi treballen allà. Com és lògic, a Manresa també hi ha població activa que prové d'altres municipis. Les dades es poden observar al gràfic següent:

Font: Diputació de Barcelona

NAVARCLES

És el municipi més petit del Bages, està situat en la part central de la comarca, en la confluència del Llobregat amb la riera de Calders. La petitesa del terme i el creixement de la població han fet que l'agricultura hi tingui poc pes i que en canvi, la indústria o els serveis siguin l'ocupació habitual dels seus habitants, a Navarcles mateix, als pobles veïns o a Manresa.

Navarcles, és avui un poble dinàmic i en creixement, com es pot observar a la Taula 6.

1900	1960	1981	1991	1996	2001
1.714	2.666	4.588	5.111	5.225	5.350

Taula 6. Evolució de la població. Font pròpia

Es pot veure que al llarg dels anys la població ha anat augmentant, tot i que aquest augment no representi un % gaire elevat, ja que només és d'un 2,4%.

Respecte al treball i la renda, tenim:.

Treball i Renda					
Indicador	Any	Municipi	Comarca	Província	Catalunya
Taxa de població activa masculina	Pob. activa: 1996 Població: 2000	76,4% (1.416)	75,6% (39.059)	75,9% (1.249.912)	
Taxa de població activa femenina	Pob. activa: 1996 Població: 2000	55,5% (989)	52,6% (26.647)	51,3% (847.305)	
Taxa d'ocupació masculina	Pob. ocupada: 1996 Població: 2000	67,6% (1.256)	66,1% (34.146)	63% (1.036.992)	
Taxa d'ocupació femenina	Pob. ocupada: 1996 Població: 2000	44% (788)	39,3% (19.917)	37,1% (611.788)	
Taxa d'atur registrat	Atur: ca1e Pob. activa: ca2c	-	-	0% (0)	19,39% (1999)
Percentatge de dones no actives treballant a la llar	Dones a la llar: 1996 Població: 2000	18% (320)	22,6% (11.432)	27,6% (455.290)	28,83% (1999)
Població de 50 a 64 anys pensionista, jubilada i aturada	Població 50 a 64: 1996 Habitants total: 2000	47,7% (398)	44,3% (11.125)	30,7% (249.858)	
RFD per habitant (Euros)	2000	11.734,48	11.516,76	11.473,68	

Font: Diputació de Barcelona

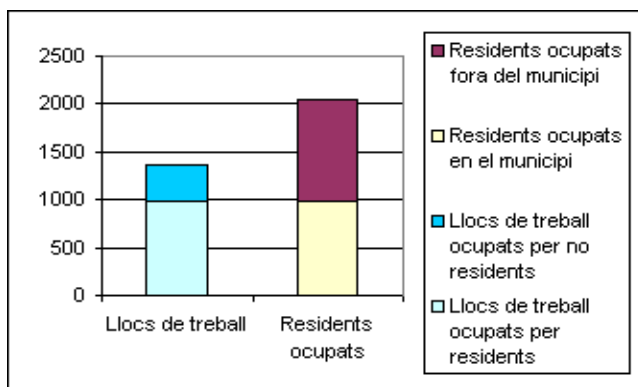
En aquest cas tenim una diferència de 20,9% entre la població masculina activa i la població femenina activa del municipi.

Durant els anys 1991 i 1996, en aquest municipi hi havia els següents vehicles:

Any	Turismes	Motos	Camions i Furgonetes	Autobusos i Altres	Total
1991	1.911	342	439	39	2.731
1996	2.283	392	606	59	3.340

Font: Elaboració pròpia

En aquest cas, la taxa d'autocontenció és d'un 72,16%, això vol dir que gairebé tots els llocs de treball que hi ha al municipi són ocupats pels propis residents, tot i així, bona part dels habitants, tenen fóra del municipi el seu lloc de treball.

Font: Diputació de Barcelona

SALLENT

El municipi de Sallent comprèn el sector nord de la zona plana del Bages i àrees ,és accidentades a cada banda del Llobregat, així com de la riera de Cornet.

Sallent ha remuntat la crisi del sector tèxtil i disposa d'un ampli ventall de serveis municipals que ofereixen a tots aquells que s'hi vulguin instal·lar un bon nivell de qualitat de vida. En l'àmbit industrial compta amb 3 polígons, estratègicament situats en la confluència dels eixos Transversal i Llobregat, i amb sòl suficient per cobrir les necessitats de les empreses.

L'evolució de la població en els darrers anys es pot contemplar a la Taula 7.

1900	1960	1981	1991	1996	2001
4.602	9.227	8.213	7.686	7.360	7.004

Taula 7. Evolució de la població. Font pròpia

Aquí es pot veure com la població va arribar al seu màxim l'any 1960 amb 9.227 habitants, a partir d'aquell moment, ha anat decreixent, concretament en els darrers 5 anys, aquesta xifra a representat un 5,1%.

Les dades respecte al treball i la renda, les trobem a continuació.

Treball i Renda					
Indicador	Any	Municipi	Comarca	Província	Catalunya
Taxa de població activa masculina	Pob. activa: 1996 Població: 2000	72,7% (1.678)	75,6% (39.059)	75,9% (1.249.912)	
Taxa de població activa femenina	Pob. activa: 1996 Població: 2000	54,9% (1.262)	52,6% (26.647)	51,3% (847.305)	
Taxa d'ocupació masculina	Pob. ocupada: 1996 Població: 2000	60,8% (1.410)	66,1% (34.146)	63% (1.036.992)	
Taxa d'ocupació femenina	Pob. ocupada: 1996 Població: 2000	35,9% (827)	39,3% (19.917)	37,1% (611.788)	
Taxa d'atur registrat	Atur: ca1e Pob. activa: ca2c	-	-	0% (0)	19,39% (1999)
Percentatge de dones no actives treballant a la llar	Dones a la llar: 1996 Població: 2000	18,1% (416)	22,6% (11.432)	27,6% (455.290)	28,83% (1999)
Població de 50 a 64 anys pensionista, jubilada i aturada	Població 50 a 64: 1996 Habitants total: 2000	60,7% (760)	44,3% (11.125)	30,7% (249.858)	
RFD per habitant (Euros)	2000	10.782,61	11.516,76	11.473,68	

Font: Diputació de Barcelona

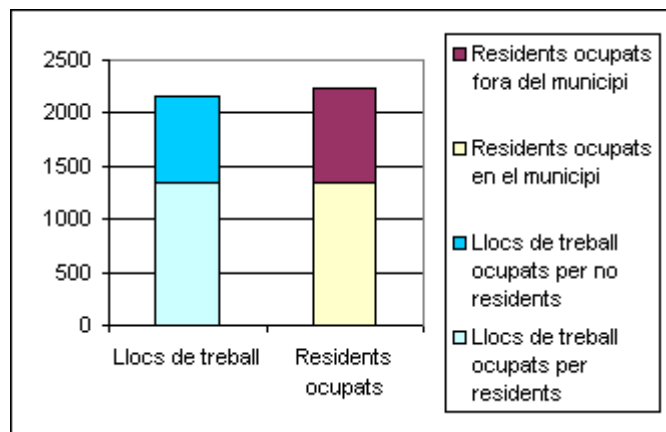
Igual que en municipis anteriors el % de població masculina activa és superior al % de població femenina activa.

Per Sallent, els vehicles durant els anys 1991 i 1996 varen ser:

Any	Turismes	Motos	Camions i Furgonetes	Autobusos i Altres	Total
1991	2.630	233	554	69	3.486
1996	2.808	233	647	107	3.795

Font: Elaboració pròpia

En aquest cas, la taxa d'autocontenció representa un 61,84%, el que vol dir que existeix un nombre important de residents que treballen al municipi, però també ofereix treball per persones d'altres municipis.

Font: Diputació de Barcelona

SANTPEDOR

La vila de Santpedor, es troba, immediatament al nord de Manresa i en el sector més pla de Bages, dedica la major part de seu terme als conreus però també disposa d'àrees industrials en ple desenvolupament. Avui Santpedor és una de les poblacions del Bages amb major creixement urbanístic i manté una activa vida cultural i esportiva.

El creixement no només és urbanístic, sinó a aquest repercuteix en la població, que com es pot veure a la Taula 8, ha anat augmentant al llarg dels anys, així doncs en els darrers 5 anys aquest augment a sigut d'un 8,5%.

1900	1960	1981	1991	1996	2001
1.885	2.363	3.411	4.570	5.062	5.492

Taula 8. Evolució de la població. Font pròpia

En quant al treball i la renda, les dades són:

Treball i Renda					
Indicador	Any	Municipi	Comarca	Província	Catalunya
Taxa de població activa masculina	Pob. activa: 1996 Població: 2000	75,7% (1.401)	75,6% (39.059)	75,9% (1.249.912)	
Taxa de població activa femenina	Pob. activa: 1996 Població: 2000	53,5% (1.004)	52,6% (26.647)	51,3% (847.305)	
Taxa d'ocupació masculina	Pob. ocupada: 1996 Població: 2000	68% (1.262)	66,1% (34.146)	63% (1.036.992)	
Taxa d'ocupació femenina	Pob. ocupada: 1996 Població: 2000	39,8% (747)	39,3% (19.917)	37,1% (611.788)	
Taxa d'atur registrat	Atur: ca1c Pob. activa: ca2c	-	-	0% (0)	19,39% (1999)
Percentatge de dones no actives treballant a la llar	Dones a la llar: 1996 Població: 2000	16,6% (312)	22,6% (11.432)	27,6% (455.290)	28,83% (1999)
Població de 50 a 64 anys pensionista, jubilada i aturada	Població 50 a 64: 1996 Habitants total: 2000	41,9% (347)	44,3% (11.125)	30,7% (249.858)	
RFD per habitant (Euros)	2000	12.403,23	11.516,76	11.473,68	

Font: Diputació de Barcelona

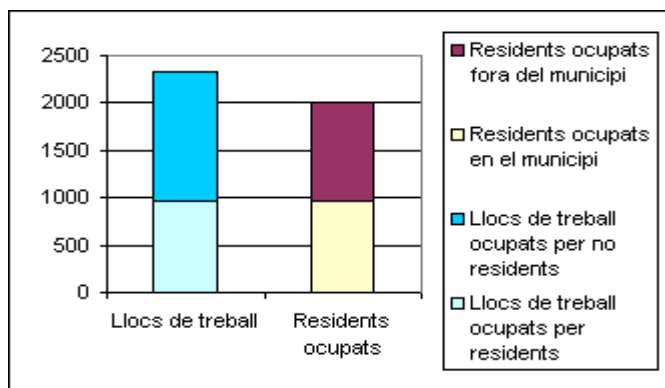
Si ens fixem en aquestes dades, de seguida ens adonem que el % de població masculina activa és superior al % de població femenina activa; aquesta diferència és semblant als altres municipis, 22,2%

Els vehicles que trobem en aquest municipis es troben repartits de la següent manera:

Any	Turismes	Motos	Camions Furgonetes	i Autobusos i Altres	Total
1991	1.655	202	473	50	2.380
1996	2.165	255	646	91	3.157

Font: Elaboració pròpia

Si tenim en compte la taxa d'autocontenció del municipi, aquesta representa un 41,14%, és a dir, hi ha un cert nombre de residents que treballen al propi municipi, però si ens fixem, hi ha moltes més persones de fóra treballant a Santpedor.

Font: Diputació de Barcelona

SANT FRUITÓS DE BAGES

Aquest municipi es troba situat al bell mig del Pla de Bages. Aquesta privilegiada situació l'ha convertit en el punt de cruïlla de les comunicacions que travessen la Catalunya Central. L'autopista, la N-14 a Vic, l'Eix del Llobregat i l'Eix Transversal fan de St. Fruitós de Bages un dels pobles més ben comunicats de Catalunya. Aquest fet i la seva proximitat a Manresa han afavorit que, tot i el seu passat agrícola, en l'actualitat compti amb 13 polígons industrials de mida petita o mitjana, que l'han convertit en un dels municipis amb més dinamisme econòmic de la comarca.

La gran quantitat d'empreses establertes a St. Fruitós corresponen a sectors econòmics ben diversos, amb major presència dels sectors industrial i comercial.

Pel que fa a la construcció d'habitatges, segueix a un bon ritme per satisfer la demanda que representa el continu augment de població que experimenta el poble.

Aquest augment de població, és pot veure millor a la Taula 9.

1900	1960	1981	1991	1996	2001
1.702	2.196	3.761	4.778	5.300	5.936

Taula 9. Evolució de la població. Font pròpia

Es pot veure clarament l'augment de població del municipi, que en els darrers 5 anys a representat un 12%.

Respecte de les dades de treball i renda del poble, tenim:

Treball i Renda					
Indicador	Any	Municipi	Comarca	Província	Catalunya
Taxa de població activa masculina	Pob. activa: 1996 Població: 2000	72,7% (1.678)	75,6% (39.059)	75,9% (1.249.912)	
Taxa de població activa femenina	Pob. activa: 1996 Població: 2000	54,9% (1.262)	52,6% (26.647)	51,3% (847.305)	
Taxa d'ocupació masculina	Pob. ocupada: 1996 Població: 2000	60,8% (1.410)	66,1% (34.146)	63% (1.036.992)	
Taxa d'ocupació femenina	Pob. ocupada: 1996 Població: 2000	35,9% (827)	39,3% (19.917)	37,1% (611.788)	
Taxa d'atur registrat	Atur: ca1c Pob. activa: ca2c	-	-	0% (0)	19,39% (1999)
Percentatge de dones no actives treballant a la llar	Dones a la llar: 1996 Població: 2000	18,1% (416)	22,6% (11.432)	27,6% (455.290)	28,83% (1999)
Població de 50 a 64 anys pensionista, jubilada i aturada	Població 50 a 64: 1996 Habitants total: 2000	60,7% (760)	44,3% (11.125)	30,7% (249.858)	
RFD per habitant (Euros)	2000	10.782,61	11.516,76	11.473,68	

Font: Diputació de Barcelona

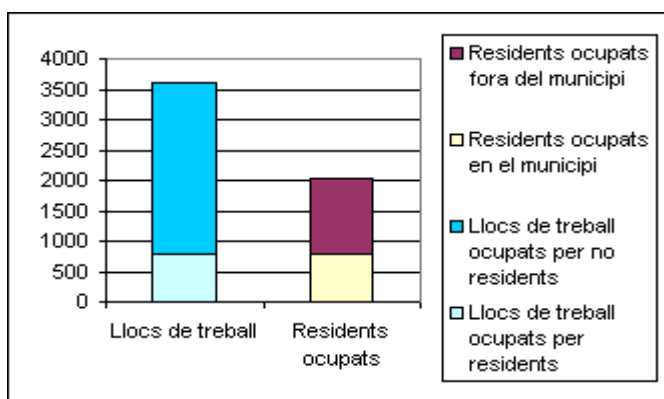
En aquest cas, ens trobem amb la mateixa situació, i és que la població activa masculina, supera a la femenina en un 21%.

En aquest cas, també ens fixarem com es distribueixen els vehicles durant els anys 1991 i 1996, que són els que posteriorment estudiarem.

Any	Turismes	Motos	Camions Furgonetes	i Autobusos i Altres	Total
1991	2.033	307	587	51	2.978
1996	2.504	348	817	70	3.739

Font: Elaboració pròpia

Respecte de la taxa d'autocontenció del poble, en aquest cas representa un 22,06%. Si ens fixem de seguida veiem que hi ha moltes persones no residents que treballen al municipi, això és degut al gran nombre d'indústries que hi ha. També hi ha residents que treballen fóra, però aquesta xifra no és comparable amb la quantitat de gent que rep el municipi per qüestions de feina.

Font: Diputació de Barcelona

SANT JOAN DE VILATORRADA

A la vora dreta del Cardener, envoltat pels turons de Costarrodona i Vilatorrada, trobem el poble de St. Joan de Vilatorrada, travessat de ponent a llevant pel torrent de Canigó.

Dintre del municipi del mateix nom, coexisteixen al llarg de la història dos pobles d'origen rural i agrícola, St. Martí de Torroella, que encara conserva aquests trets, i St. Joan de Vilatorrada, de caràcter més urbà pel seu desenvolupament industrial i de serveis.

L'evolució de la població d'aquest municipi al llarg dels anys es pot veure a la Taula 10.

1900	1960	1981	1991	1996	2001
707	2.603	7.402	7.974	8.446	9.336

Taula 10. Evolució de la població. Font pròpia

Si comparem la 1ª dada i la darrera, de seguida ens adonem de que l'increment a sigut molt elevat, tot i que en els darrers 5 anys, només a sigut d'un 10,5%.

Si ara ens fixem en les dades de treball i renda del municipi:

Treball i Renda					
Indicador	Any	Municipi	Comarca	Província	Catalunya
Taxa de població activa masculina	Pop. activa: 1996 Població: 2000	70,7% (2.331)	75,6% (39.059)	75,9% (1.249.912)	
Taxa de població activa femenina	Pop. activa: 1996 Població: 2000	48,5% (1.557)	52,6% (26.647)	51,3% (847.305)	
Taxa d'ocupació masculina	Pop. ocupada: 1996 Població: 2000	64,2% (2.119)	66,1% (34.146)	63% (1.036.992)	
Taxa d'ocupació femenina	Pop. ocupada: 1996 Població: 2000	36,9% (1.184)	39,3% (19.917)	37,1% (611.788)	
Taxa d'atur registrat	Atur: ca1c Pop. activa: ca2c	-	-	0% (0)	19,39% (1999)
Percentatge de dones no actives treballant a la llar	Dones a la llar: 1996 Població: 2000	21,3% (684)	22,6% (11.432)	27,6% (455.290)	28,83% (1999)
Població de 50 a 64 anys pensionista, jubilada i aturada	Població 50 a 64: 1996 Habitants total: 2000	36,5% (542)	44,3% (11.125)	30,7% (249.858)	
RFD per habitant (Euros)	2000	10.954,88	11.516,76	11.473,68	

Font: Diputació de Barcelona

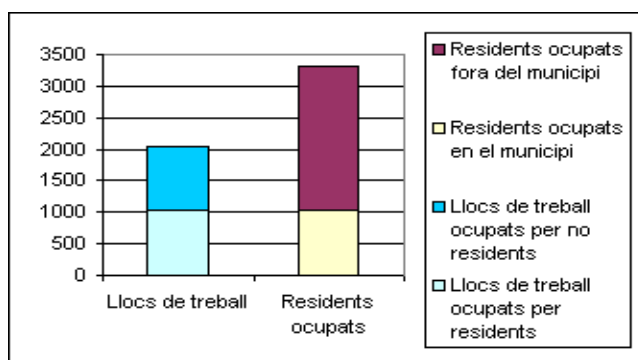
Ens trobem amb un cas semblant als anteriors, ja que la taxa de població masculina activa és superior a la femenina, amb un 70,7% i 48,5%, respectivament.

Els vehicles del municipi, es reparteixen de la següent manera:

Any	Turismes	Motos	Camions i Furgonetes	Autobusos i Altres	Total
1991	2.843	420	661	73	3.997
1996	3.314	446	862	117	4.739

Font: Elaboració pròpia

La taxa d'autocontenció és d'un 50,79%, o sigui, que hi ha pràcticament el mateix nombre de llocs de treballs ocupats per persones residents que per persones no residents. Observem també un elevat nombre de persones que treballen fóra del propi municipi.

Font: Diputació de Barcelona

SANT SALVADOR DE GUARDIOLA

St. Salvador de Guardiola, és un municipi situat entre Manresa i el límit amb l'Anoia.

A part de població dispersa el municipi compta amb dos nuclis antics: Guardiola i Salelles, i les modernes urbanitzacions, entre les quals destaca la del Calbet.

La producció de vi es veurà beneficiada per la recent concessió de la denominació d'origen Pla de Bages. S'ha de destacar igualment la zona industrial que ha crescut al peu de la carretera de Manresa on s'han implantat darrerament diverses indústries.

El creixement de la població en els darrers anys es pot observar a la Taula 11.

1900	1960	1981	1991	1996	2001
598	585	633	1.221	1.651	2.156

Taula 11. Evolució de la població. Font pròpia

Si fem igual que en casos anteriors, i ens fixem només en l'augment que es dona en els darrers 5 anys, aquest representa un 30,5%.

Les característiques del treball i la renda, respecte del municipi són:

Treball i Renda					
Indicador	Any	Municipi	Comarca	Província	Catalunya
Taxa de població activa masculina	Pob. activa: 1996 Població: 2000	63,7% (475)	75,6% (39.059)	75,9% (1.249.912)	
Taxa de població activa femenina	Pob. activa: 1996 Població: 2000	46% (310)	52,6% (26.647)	51,3% (847.305)	
Taxa d'ocupació masculina	Pob. ocupada: 1996 Població: 2000	53% (397)	66,1% (34.146)	63% (1.036.992)	
Taxa d'ocupació femenina	Pob. ocupada: 1996 Població: 2000	31,5% (212)	39,3% (19.917)	37,1% (611.788)	
Taxa d'atur registrat	Atur: ca1c Pob. activa: ca2c	-	-	0% (0)	19,39% (1999)
Percentatge de dones no actives treballant a la llar	Dones a la llar: 1996 Població: 2000	22,7% (153)	22,6% (11.432)	27,6% (455.290)	28,83% (1999)
Població de 50 a 64 anys pensionista, jubilada i aturada	Població 50 a 64: 1996 Habitants total: 2000	29,7% (115)	44,3% (11.125)	30,7% (249.858)	
RFD per habitant (Euros)	2000	11.036,74	11.516,76	11.473,68	

Font: Diputació de Barcelona

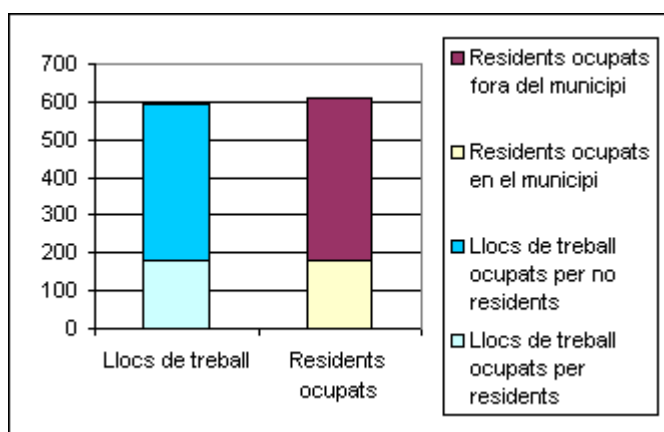
Veiem que la taxa de població activa masculina, supera en un 17,7% a la taxa de població activa femenina, tal i com, succeïa en els altres municipis.

La totalitat del vehicles dels anys 1991 i 1996, es reparteixen de la següent manera:

Any	Turismes	Motos	Camions i Furgonetes	Autobusos i Altres	Total
1991	421	86	155	34	696
1996	139	25	32	2	198

Font: Elaboració pròpia

Respecte la taxa d'autocontenció, dir que aquesta representa un 30,41%, el que vol dir que la majoria de persones residents, treballen fóra del municipi, i el treball que hi ha al municipi es ocupat per persones no residents.

Font: Diputació de Barcelona

Si ens fixem en els resultats obtinguts, ens adonem que les poblacions que han tingut un augment més important de població han sigut: St. Salvador de Guardiola, St. Fruitós de Bages, St. Joan de Vilatorrada i Santpedor, amb un 30,6%, 12%, 10,5% i 8,5%, respectivament.

Mentre que Callús, Manresa i Sallent, han disminuït sensiblement la seva població en els darrers 5 anys.

Els municipis que presenten una menor diferència entre la taxa de població activa masculina i femenina són St. Salvador de Guardiola, Sallent i Artés.

També observem que els municipis que presenten una població de 50 a 64 anys pensionista, jubilada o aturada, més baixa són: St. Salvador de Guardiola, St. Fruitós de Bages, St. Joan de Vilatorrada, amb 29,7%, 36,4% i 36,5%, respectivament. Per contra, Sallent és el municipi que té un percentatge més elevat (60,7%).

Respecte de la renda de què disposen les famílies per les operacions de consum i estalvi (RFD), per habitant, veiem que gairebé tots els municipis tenen una xifra semblant, ja que totes oscil·len entre 10.782,61 euros i 12.403,23 euros; aquests valors corresponen a Sallent i Santpedor, respectivament.

Per finalitzar, comentar només que Navarcles és el municipi que té una taxa d'autocontenció més elevada (72,61%), de manera que els llocs de treball que té el poble són ocupats en gran part pels residents. Mentre que St. Fruitós de Bages, és el municipi que té la taxa d'autocontenció més baixa (22,06%), en aquest cas, els llocs de treball són ocupats per persones d'altres municipis, possiblement per la quantitat d'indústries que hi ha al poble.